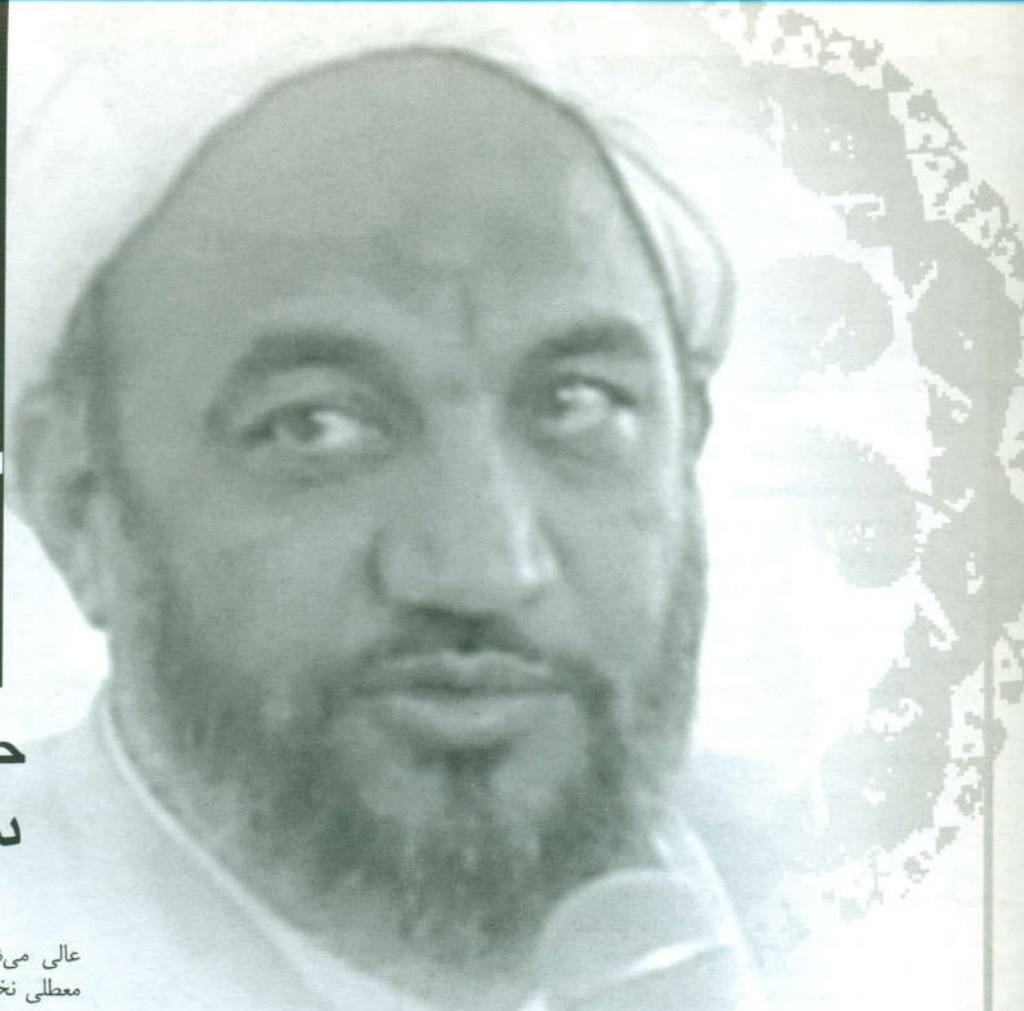

عجب از افرادی که
گناه را توجیه
می‌کنند، و زیر
پرچم امام حسین -
علیه‌السلام - گریه
هم می‌کنند! چگونه
امام حسین -
علیه‌السلام - ما را
راه می‌دهد؟ چگونه
وقتی راه می‌دهد،
خجالت
نمی‌کشیم؟ آیا ما
این‌ها را
نمی‌دانیم؟

طریق

گفتاری از

حجة الاسلام والمسلمین دکتر مرتضی آقا تهرانی

خودسازی سخت نیست، باید اندکی دقت کنیم تا به آن برسیم

فرار از توجیه گناه

مرحوم شیخ عبدالکریم حائری - رحمه‌الله - رئیس حوزه و استاد حضرت امام خمینی - قدس سره - فرموده بود: هر کس از من غیبت کرد، حلالش کردم، جز طلبه‌ها و باسوادها. چون اول اثبات می‌کند که این فرد غیبتش واجب بود، بعد غیبت می‌کند یعنی توجیه می‌کند. اول به خیال خود مال را حلال می‌کند، بعد می‌خورد. باید بسیار مواظب بود. هیچ انسانی تا توجیه نباشد دست به گناه نمی‌زند هیچ‌گاه شیطان کسی را به گناه نمی‌اندازد، مگر آنکه قبل از آن توجیه کرده باشد. برای امر به معروف و نهی از منکر برخی می‌گویند: حاج آقا، این حدیث را دیده‌اید که زن‌هایی که حجاب را مراعات نمی‌کنند، نگاه به آن‌ها بلااشکال است؟ عجب! پس باید ایستاد و تماشا کرد. آیا برای خدا نگاهشان می‌کنیم؟ برخی دیگر می‌گویند: اگر این نوار و سی‌دی را ببینیم، از زمانه عقب می‌افتیم! اما آیا با اینها به کمال می‌رسیم؟ امروز در اینترنت فاحشه‌خانه درست کرده‌اند اما آیا این را باعث کمال می‌دانیم؟ عجب از افرادی که گناه را توجیه می‌کنند، و زیر پرچم امام حسین - علیه‌السلام - گریه هم می‌کنند! چگونه امام حسین علیه‌السلام ما را راه می‌دهد؟ چگونه وقتی راه می‌دهد، خجالت نمی‌کشیم؟ آیا ما این‌ها را نمی‌دانیم؟

خیرخواهی

در منزل با همسر و فرزندان خود بدخلقی می‌کنیم. در جامعه با دیگران دشمنی می‌کنیم، حقوق یکدیگر را ضایع می‌کنیم، شهرداری دستور می‌دهد، خانه را عقب‌نشینی کن. وقتی عقب‌نشینی می‌کنیم، چند تا میله هم جلو آن می‌گذاریم که مبادا کسی از اینجا رد شود! یا مثلاً وقتی رانندگی می‌کنیم، می‌دانیم طرف مقابل عجله دارد، ولی نمی‌گذاریم از ما سبقت بگیرد. می‌گوییم: نباید به این‌ها رو داد. حالا وقتی به خانه می‌رسیم، چه کار می‌کنیم؟ گاه اصلاً لذت می‌بریم اگر مغازه همسایه ما ورشکست شود. بعد هم توقع داریم به خدا برسیم و امام حسین علیه‌السلام هم ما را شفاعت کند. وقتی دقت می‌کنیم، می‌بینیم شیطان به خوبی بر ما سوار است.

چه اشکالی دارد اگر همین‌طور که خود را دوست داریم، دیگران را هم دوست بداریم؟ من گمان می‌کنم اگر مدتی مردم با یکدیگر این‌گونه زندگی کنند، زندگی

عالی می‌شود و آمدن امام عصر - عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف - دیگر معطلی نخواهد داشت. اما تا زمانی که همیشه به فکر خودمان هستیم، و احساس کنیم همه‌چیز برای ماست، هیچ‌گاه جامعه اصلاح نخواهد شد و احساس سعادت نخواهیم کرد. باید بدانیم که آنچه داریم، برای دیگری است و باید از آن درست استفاده کرد. گوش، چشم، شهوات و... را باید در راستای رضای خدا قرار داد، و اندکی مقاومت کرد. پس از مدتی نتایج آن را خواهیم دید.

عنایت حضرت ابوالفضل - علیه‌السلام - به مرحوم قاضی (رحمه‌الله)

مرحوم قاضی رحمه‌الله فرمود: فرد ترک زبانی به من چنین گفت، که کارها در این عالم به‌دست عباس است. من خیلی توجه نکردم. وقتی داخل حرم ابوالفضل - علیه‌السلام - شدم، مشغول نماز مغرب شدم. ناگاه دیدم در وسط نماز پرده‌ها کنار رفت «العظمه‌الله تبارک‌وتعالی». نماز را سریع تمام کردم، چون نمی‌توانستم ادامه بدهم. وقتی به منزل آمدم، روی بام خانه، دیدم مکرر احساس عجیبی به من دست می‌دهد. وقتی شام و چای خوردم، حالم بهتر شد. نزدیک سحر، مرا بردند. مرحوم قاضی - رحمه‌الله - دیگر برنگشت. در دنیا زندگی می‌کرد، ولی با انسان‌ها نبود.

ایشان گفته بود: مرحوم ابن‌فارض اشعاری گفته که به «اشعار طائیه» معروف است. من هم برای امام حسین - علیه‌السلام - اشعاری گفته بودم که آن شب دیگر نتوانستم به حرم آقا بروم. امام حسین - علیه‌السلام - از طریق عباس - علیه‌السلام - دستگیری کرد.

گفته شد که تاکنون تو ما را می‌دید و هوای ما را داشتی، حال ما می‌خواهیم اندکی هوای تو را داشته باشیم. «اتق الله» یعنی همین که انسان هوای خدا را داشته باشد اگر این کار را کردیم، ناگاه می‌بینیم دستان را گرفته است. عالم به حال ما غبطه خواهد خورد. یکی از بزرگان فرموده بود: در عالم برزخ هر که را می‌نگری، به حال حضرت امام خمینی قدس سره غبطه می‌خورد. ای کاش، من هم کمی به این آقا نزدیک بودم. او در میان ما زندگی می‌کرد. از همین کوچه‌ها رفت و آمد داشت، اما او کجا می‌رفت و ما کجا! بیاییم از خودمان شروع کنیم و با خدا بازی نکنیم. جوانی از دست خواهد رفت. زمانی که بچه بودم، فکر می‌کردم پیرمردا در این دنیا خیلی زندگی کرده‌اند، اما اکنون هرچه نگاه می‌کنم، می‌بینم، این عمر که چیزی نشد. آمدیم تکانی به خود بدهیم، تمام شد. یکی از برکات مرحوم آقای قاضی - رحمه‌الله - پرورش علامه طباطبایی رحمه‌الله است، که ما هنوز هم تا سال‌ها میهمان سفره او هستیم.

خودسازی سخت نیست. باید اندکی دقت کنیم تا به آن برسیم.